

Goudpootzandbij, fluitekruidbij, wespbij – de biodiversiteit kan niet op in Gorinchem

Caspar Janssen 24 mei 2018, 17:30

Foto Volkskrant

Onooglijke insecten (dat schreef ik gisteren), die bestaan in de ogen van Linde Slikboer helemaal niet. Ze loopt voor me uit in volkstuintencomplex Oostgracht en, even later, in een griend die zowat tegen de stadsmuur van Gorinchem aan ligt, met wat ik maar een vlindernet noem, ze vangt er wilde bijen mee. ‘Het leuke van insecten is juist dat ze zo klein zijn. En ze zijn ontzettend mooi, je moet alleen beter kijken, met een loep, of je neemt ze mee naar huis en bekijkt ze onder de microscoop. Dan gaat er een wereld voor je open.’

Ze loopt hier al de hele dag, als ik kom aanzetten is het hoogtepunt van de vliegtijd van de wilde bijen voor vandaag al voorbij, maar toch vangt ze er af en toe nog een, een goudpootzandbij, een fluitekruidbij, een meidoornzandbij, een wespbij. Intussen vliegen er volop hommels, libellen, vlinders en zweefvliegen, we vinden mooie kevertjes, tientallen, honderden soorten leven hier op een strook van een paar honderd meter, tussen de knotwilgen, de meidoorns, het fluitekruid, de smeewortel en andere wilde planten.

Volkstuinencomplex Oostgracht in Gorinchem Foto Caspar Janssen

Linde Slikboer (23) werkt bij het EIS, het Kenniscentrum insecten en andere ongewervelden, en ze inventariseert de wilde bijen voor de gemeente Gorinchem, die graag wil weten wat ze aan biodiversiteit binnen stadsgrenzen heeft. Dit is de derde keer dat Linde hier dit voorjaar is, inmiddels telde ze 55 soorten wilde bijen, waaronder de zeldzame roodrandzandbij.

Waarom dit gebiedje van hoogstens een paar hectare dan soortenrijk is? Simpel: het heeft alles wat ervoor nodig is. 64 minibiotoopen in de vorm van 64 volkstuintjes, met één gemeenschappelijk kenmerk: gif is verboden. Dan is er de gracht die door het gebiedje loopt, er schijnen bevers te zijn gesignaleerd, in elk geval ijsvogels en heel veel libellen. Knotwilgen langs het water – sommige zijn honderd jaar oud – en een grote variëteit in bomen en struiken. En dan die wal met wilde begroeiing, waar we nu naar bijen zoeken. Het gebied is niet openbaar toegankelijk, misschien scheelt dat ook. Linde Slikboer: ‘Zo’n klein gebiedje, en zo waardevol.’